

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
The Development of Spelling Skill Through Cooperative Learning
Process of Prathom Suksa Three Students at Ban Nakrasang School,
Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5

สุพินญา เหล็กเพชร¹ เสนอ ภิรมจิตร์ผ่อง² และ สุนทร วรหาร³
Suphinya Lekphet¹ Saner Piromjitpong² and Sunthorn Worahan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม 4) ขั้นตรวจสอบผลงาน 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานเป็นกลุ่ม สำหรับพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน สามารถพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยร้อยละ 87.44 ของคะแนนเต็ม และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 83.88 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด
2. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ที่ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ, กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

¹ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
211 หมู่ 1 ต.นากระแซง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี 34160 E-mail: pinyada754@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี: อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี: อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop spelling skill of Prathom Suksa Three students using cooperative learning process, 2) to compare the spelling skill before and after using the cooperative learning process, and 3) to examine the students' satisfaction on the use of cooperative learning process to develop spelling skill. The subjects of this study were 30 Prathomsuksa Three students at Ban Nakrasaeng School in the first semester of the academic year 2016. The research instruments included 12 spelling practice packages, 12 lesson plans, a thirty-item achievement test with the reliability value at 0.83, tests at the end of each teaching cycle, a teacher journal keeping form, an interviewing form, an observation form, and a questionnaire to assess the students' satisfaction. The data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation. The research findings were as follows:

1. The process of cooperative learning for the development of spelling skill consisted of five components namely 1) preparation, 2) organization of learning activities, 3) exchange of what was learned among groups, 4) learning outcome checking, and 5) conclusion of what was learned and evaluation of group performance. After the process of cooperative learning, the students were able to earn the average score of 87.44 on the achievement test with 83.88 percent of the students passing the test, which was higher than the established criteria.
2. The students' average score after the cooperative learning process was found to be higher than that before the learning process.
3. The students' satisfaction on the cooperative learning process was found to be at the highest level.

Keywords Development of Spelling Skill, Cooperative Learning Process

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 ก : 1) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ 2552 ข : 8)

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการอ่านและการฟัง เป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทั้งโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการ์ตูน และสามารถแสดงทรรศนะข้อมูลข่าวสารด้วยการพูดและการเขียน การดูจึงเป็นการเรียนรู้และการแสดงทรรศนะของตน และการดูนั้นวันจะมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ผู้เรียนจะต้องประเมินสิ่งที่ดูและใช้การดูให้เป็นประโยชน์ในการหาความรู้ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข่าวสารข้อมูลอย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิด ความรู้ให้ชัดเจนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา ใช้ถ้อยคำตรงตามความหมาย ถูกต้องตามฐานะของบุคคลและสถานการณ์ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทย จึงต้องสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และสอนภาษาไทยให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชม ชาบซึ้งและภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเป็นส่วนสร้างเสริมความงดงามในชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ 2545 : 7-8)

แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กล่าวถึงธรรมชาติและลักษณะเฉพาะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียงรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย เพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพและใช้อย่างคล่องแคล่วมีวิจารณญาณและมีคุณธรรม สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรต้องฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้งการดู การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะการรับรู้เรื่องราวความรู้และประสบการณ์ การพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยรับรู้เรื่องราว และประสบการณ์ ส่วนการดูเป็นการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทของผู้บอกความรู้เป็นผู้สนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเรียนรู้อย่างมีความสุข การอ่านและการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนยุคปัจจุบัน เพราะในชีวิตประจำวันของคนเรา การอ่านเป็นส่วนสำคัญในการสื่อความหมายถึงกันได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กล่าวคือ ต้องวางรากฐานที่ดี ต้องอ่าน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะส่งเสริมซึ่งกันและกัน นั่นคือ ผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจน ก็จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน ทักษะการอ่านและการเขียน มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะการอ่านเป็นพื้นฐาน ที่นักเรียนใช้เรียนเรื่องราวต่าง ๆ ผลของการเขียนนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของการอ่าน ดังนั้นการอ่านและการเขียนภาษาไทยจึงมีความสำคัญจำเป็นที่คนไทยทุกคนต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับคนในชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551 : 1-3)

แม้ว่าหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ แต่ในสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนมิได้บรรลุตามที่หลักสูตรต้องการ ซึ่งจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ปรากฏว่าการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างปีการศึกษา 2555-2556 พบว่า มีจำนวนร้อยละของนักเรียนที่อยู่ในระดับไม่ผ่าน-ปรับปรุงเพิ่มมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ภาคปฏิบัติการเขียน) อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาการเขียนการสะกดคำที่กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะการเขียนสะกดคำจะต้องได้รับการฝึกฝนให้ถูกต้องในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพราะระดับนี้มีความสำคัญในการวางพื้นฐานในช่วงชั้นสูงต่อไป ซึ่งหากปล่อยไว้โดยไม่มีการแก้ไขจะส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเขียนที่สูงขึ้น

จากหลักการและสภาพปัญหาดังกล่าว พบว่าสาเหตุปัญหาที่เป็นปัจจัยสำคัญส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนกลุ่มสาระภาษาไทยไม่เป็นไปตามเป้าหมายมีหลายประการ ได้แก่ ปัญหาจากนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับ คำผิดโดยเห็นแบบอย่างที่จะกดผิด ไม่รู้หลักภาษา ไม่ทราบความหมาย ฟังไม่ชัด ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำ ที่มาจากภาษาต่างประเทศซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้และใช้คำ ร ล ไม่ถูกต้อง (วรรณิ์ โสมประยูร 2553 : 165) และปัญหาจากครูไม่พัฒนาเทคนิควิธีสอน ไม่ส่งเสริมทักษะการอ่านการเขียนร่วมด้วยกัน ไม่ส่งเสริมการทำงานโดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ

วิธีการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไข พุทธศักราช 2545 จำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคม ครูจะต้องรู้เป้าหมายของหลักสูตร เป้าหมาย ของการจัดการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาหลักสูตร และที่สำคัญครูต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมากคือ วิธีการสอน กล่าวคือ จะใช้วิธีสอนอย่างไร เด็กจึงจะสนใจ เข้าใจและจำได้แม่นยำ เพราะเด็กในวัยนี้ ชอบสนุกสนาน ชอบเล่นปนเรียน ช่างซักช่างถาม ชอบแสดงออก การเรียนการสอนจึงต้องใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการกระตุ้นหรือทำให้ เด็กเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดย Slavin (1995 : 2) กล่าวว่ากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์เท่าเทียมกันสามารถสร้างความสัมพันธ์กันภายใน กลุ่มและสร้างความภูมิใจในตนเองได้ โดยผ่านการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) เริ่มตั้งแต่ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ และสังเกต ขั้นสะท้อนกลับ เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น

ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้หาวิธีการในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกด คำในหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้กำหนดให้ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้ ทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้าน ซึ่ง ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะที่มีความสลับซับซ้อนและยากที่สุดสำหรับผู้เรียน คือ ทักษะ การเขียน เพราะในการสื่อสารด้วยการเขียนนั้น ผู้เรียนต้องมีความรอบรู้ มีความคิด และสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ไว้มาก และกลั่นกรองความรู้ที่ได้มาแสดงออกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ประจักษ์ โดยใช้เทคนิค การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแจะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เพื่อให้ผู้เรียนในกลุ่มดังกล่าวมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแจะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแจะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ก่อนและหลังการพัฒนา ทักษะการเขียนสะกดคำ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแจะ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

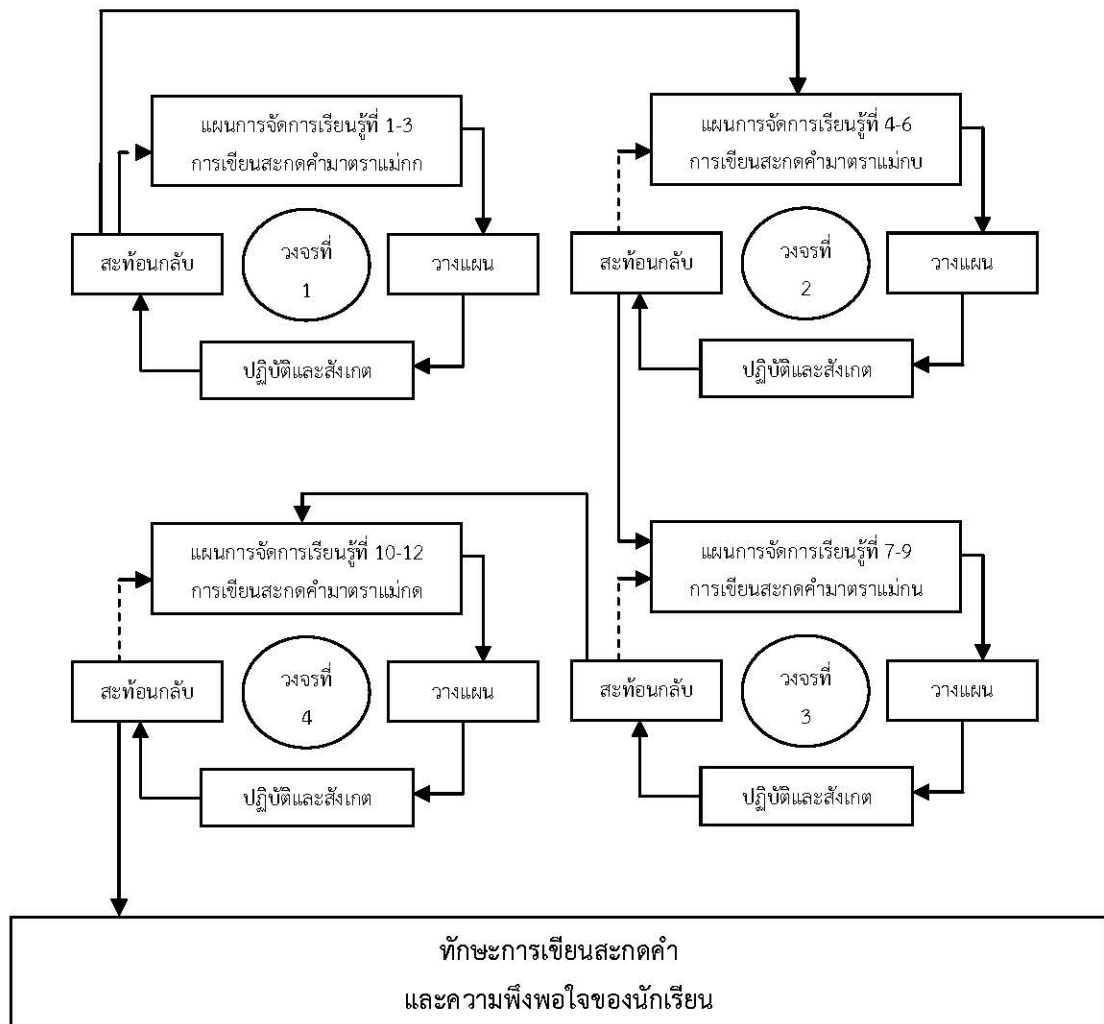
ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านนากระแซง อำเภอดงหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 30 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเขียนสะกดคำและความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จำนวน 12 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 แบบทดสอบย่อยท้ายวงจร วงจรละ 10 ข้อ แบบบันทึกประจำวันของครู แบบสัมภาษณ์กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สามารถพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยร้อยละ 87.44 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 83.88 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ด้วยกระบวนการ 5 ขั้น ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ ในการจัดกิจกรรมเข้ากลุ่มได้จัดนักเรียนเข้ากลุ่มแบบละความสามารถในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน กิจกรรมเข้ากลุ่มจะมีการปรับเปลี่ยนไปแต่ละวงจรเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน ให้เกิดความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือและสามารถทำกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด

1.2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกัน ได้แก่ จับคู่กันอ่านเขียนสะกดคำ จับคู่นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยการฝึกการเขียนสะกดคำร่วมกันในกลุ่มย่อยโดยให้นักเรียนเก่งอ่านให้นักเรียนปานกลางและนักเรียนอ่อนฟัง นักเรียนปานกลางอ่านให้นักเรียนอ่อนฟัง คนเก่งคอยตรวจสอบ และนักเรียนอ่อนอ่านโดยให้นักเรียนเก่งและนักเรียนปานกลางคอยตรวจสอบ ผลัดกันจนครบทุกคน เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ทุกกลุ่มจะช่วยเหลือกันตามบทบาทหน้าที่

1.3 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม เป็นการจัดกิจกรรมการแข่งขันเกมการเขียนสะกดคำตามระดับความสามารถ ระหว่างกลุ่มย่อย นักเรียนแต่ละกลุ่มสนุกสนานกับกิจกรรมการแข่งขันเกมการเขียนสะกดคำ แต่จุดด้อยพบว่านักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น เก่งก็นำเสนอหน้าชั้นเรียน นักเรียนเก่งต้องคอยช่วยเหลือ และนักเรียนทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันทุกคน

1.4 ขั้นตรวจสอบผลงาน ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาจุดดี จุดด้อย

1.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยทำการประเมินทุกคน แต่ละกลุ่มช่วยกันวางแผนการทำกิจกรรม มีการทดสอบย่อยรายบุคคลท้ายแผน เพื่อดูความก้าวหน้าและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีการรับรองผลงาน ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน ได้แก่ กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 80 เป็นกลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 75-79 เป็นกลุ่มเก่งมาก และกลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 70-74 เป็นกลุ่มเก่ง ตามลำดับ นักเรียนมีความพึงพอใจกับรางวัลที่ได้รับ และรางวัลเป็นการเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อการเรียนรู้ทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน

2. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่าหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ที่ระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การปฏิบัติการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 พบว่าการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนได้นำข้อดี ข้อเสียในการเรียนรู้แบบร่วมมือมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละวงจร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ ในการจัดกิจกรรมเข้ากลุ่มได้จัดนักเรียนเข้ากลุ่มแบบละความสามารถในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน กิจกรรมเข้ากลุ่มจะมีการปรับเปลี่ยนไปแต่ละวงจรเพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน ให้เกิดความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือและสามารถทำกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุซุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) และมนทิทา กิตติโกสินทร์ (2555 : 137-139) ที่พบว่ากิจกรรมเข้ากลุ่มจะเปลี่ยนแปลงไปเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้รวดเร็ว ทำกิจกรรมเสร็จตามเวลาที่กำหนด

1.2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือหลายรูปแบบเพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยเหลือกัน ได้แก่ จับคู่กันอ่านเขียนสะกดคำ จับคู่นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยการฝึกการเขียนสะกดคำร่วมกันในกลุ่มย่อยโดยให้คนเรียนเก่งอ่านให้คนเรียนปานกลางและคนเรียนอ่อนฟัง คนเรียนปานกลางอ่านให้คนเรียนอ่อนฟัง คนเก่งคอยตรวจสอบ และคนเรียนอ่อนอ่านโดยให้คนเรียนเก่งและคนเรียนปานกลางคอยตรวจสอบ ผลัดกันจนครบทุกคน เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ทุกกลุ่มจะช่วยเหลือกันตามบทบาทหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุซุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) และมนทิทา กิตติโกสินทร์ (2555 : 137-139) ที่พบว่า การเรียนรู้ร่วมกันใช้เทคนิควิธีหลายรูปแบบเพื่อให้กลุ่มย่อยมีการพึ่งพาอาศัยกันและกันทั้งการช่วยเหลือให้กำลังใจกัน การแบ่งปันอุปกรณ์การเรียน และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การฝึกทักษะการอ่านการเขียน ทุกกลุ่มจะช่วยเหลือกันตามบทบาทและหน้าที่

1.3 ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม เป็นการจัดกิจกรรมการแข่งขันเกมการเขียนสะกดคำตามระดับความสามารถ ระหว่างกลุ่มย่อย นักเรียนแต่ละกลุ่มสนุกสนานกับกิจกรรมการแข่งขันเกมการเขียนสะกดคำ แต่จุดด้อยพบว่านักเรียนที่เรียนอ่อนไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น เกี่ยงกันนำเสนอหน้าชั้นเรียน นักเรียนเก่งต้องคอยช่วยเหลือ และนักเรียนทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันทุกคน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุซุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) และมนทิทา กิตติโกสินทร์ (2555 : 137-139) ที่พบว่าการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่ม การแข่งขันเกมการอ่านการเขียนคำแข่งขันตามระดับความสามารถหรือแข่งขันกันระหว่างกลุ่มย่อย ส่งผลให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม สนุกสนานกับกิจกรรมมีการเรียนรู้ร่วมกันทุกคน

1.4 ขั้นตรวจสอบผลงาน ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาจุดดี จุดด้อย ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุซุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) ที่พบว่าการตรวจสอบผลงานเพื่อพิจารณาจุดเด่น จุดด้อย ให้แต่ละกลุ่มประเมิน

การทำงานกลุ่มโดยการประเมินตนเอง ตามขั้นตอน บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยทำการประเมินทุกคน แต่ละกลุ่มช่วยกันวางแผนการทำกิจกรรม มีการทดสอบย่อยรายบุคคล ท้ายแผน เพื่อดูความก้าวหน้าและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีการรับรองผลงานตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน ได้แก่ กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 80 เป็นกลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 75-79 เป็นกลุ่มเก่งมาก และกลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 70-74 เป็นกลุ่มเก่ง ตามลำดับ นักเรียนมีความพึงพอใจกับรางวัลที่ได้รับ และรางวัลเป็นการเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลต่อการเรียนรู้ทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุชุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) และ มนทิทา กิตติโกสินทร์ (2555 : 137-139) ที่พบว่าการสรุปบทเรียนและประเมินผลงานกลุ่ม การทดสอบย่อย ทดสอบรายบุคคล เพื่อดูความก้าวหน้าและเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และการยกย่องหรือประกาศให้รางวัลกลุ่มตามที่ตกลงร่วมกันทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจกับรางวัล และรางวัลเป็นการเสริมแรงให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 พบว่าหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ Slavin (1995 : 315-316) ที่พบว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และ McPeake (1979 : 1799-A) ที่พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ Negangard (1992 : 470-A) ที่พบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ และสอดคล้องการศึกษาของอุชุทัย ไชยขาว (2551 : 58-59) ที่พบว่าผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องการศึกษาของดารานี โพธิ์ไทร (2552 : 74-80) 1) ที่พบว่าผลการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และสอดคล้องการศึกษา และสอดคล้องการศึกษาของเบญจวรรณ เสาวโค (2553 : 79-88) 1) ที่พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องการศึกษาของมนทิทา กิตติโกสินทร์ (2555 : 137-139) ที่พบว่าทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำอักษรนำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 85.57 ของคะแนนเต็มและมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมดและสอดคล้องการศึกษาของมนทิทา สุขสวัสดิ์ (2555 : 79-86) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อภิปรายได้ว่าเนื่องจากนักเรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกัน ทำกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน มีการช่วยเหลือกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดารานี โพธิ์ไทร (2552 : 74-80) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของเบญจวรรณ เสาวโค (2553 : 79-88) ที่พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของมณิดา สุขสวัสดิ์ (2555 : 79-86) ที่พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของธนกฤต มะธุเสน (2556 : 109-115) ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนากระแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีข้อเสนอแนะ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรนำกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพราะจะทำให้ นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูควรศึกษาแนวคิรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม

2.2 ควรมีรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยผ่านการวิจัยแบบปฏิบัติการนำไปใช้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- ดารานี โพธิ์ไทร. การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2552.
- ธนภุต มะธุเสน. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556.
- เบ็ญจวรรณ เสาวโค. การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2553.
- มนทิทา กิตติโกสินท์. การพัฒนาทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำอักษรนำ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนใหญ่ (โกลาสพิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2555.
- มณิตา สุขสวัสดิ์. การพัฒนาทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2555.
- ฤชทัย ไชยขาว. การปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่า (รัฐราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.
- วรรณิ์ โสมประยูร. เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ, 2553.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.
- . ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552 ก.
- . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว, 2552 ข.
- . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- McPeake, Poyce Cyinta. "The Effects of Original Systematic study Work Sheets, Reading Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Student," *Dissertation Abstracts International*. 39,12 (June 1979):1799-A.
- Negangard, Andrea Sue. *The Effect of Cooperative Learning Versus Lecture -Discussion On Student Attitudes and Achievement in a Mathematics Methods Course for Preservice Elementary School Teachers*. Dissertation Ohio University, U.S.A., 1992.
- Slavin, Robert E. *Cooperative Learning*. 2nd ed. Massachusetts: A Simon & Schuster, 1995.